

שחלה היא ראשית? שהכתוב מוכיח, זהו שכתוב ראשית ערסתכם תרימו תרומה ליהו"ה. מה זה חלה? אלא שבעה מינים הם - חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, שהוא דבש תמרים.

חטה הוא העץ שממנו אכל אדם הראשון, והוא לא הוציא משם חלה, ומשום זה לא חל בו ח', ושורה בו ח' ט' וגרם לו מות.

והחלה היא שכינה, פלולה משבעת המינים הללו, ובה חטא אדם הראשון. טפה זו י'. עסה צריך להוציא ממנה חלה, ומקד חל על אותה טפה, ונותן לו זרע פלול משניהם, שהוא ו', וסוד הדבר - ה"א לכם זרע.

וכמו שזה חלה היא ודאי מצוה שנצטווה לאשה, שבגללה מת אדם שהוא חלתו של עולם, צריכה היא להפריש חלה, ולהוציא אותה מעסתה, שהיא טפה שלה, להחזירה על האדם. והיא כבתה את גרו, שגאמר בו גר יהו"ה נשמת אדם, צריכה להדליק אותו בליל שבת בהתעוררות שלהבות של אהבה לבעלה, וסוד הדבר - מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, והתעוררות של חם של ליל שבת, מאשתו צריכה באהבה ויראה, וזהו אשה פי תזריע וילדה זכר.

היא שפכה את הדמים של אדם, נזק דמה, ועל כל זה צריכה לשמר אותו מדם נדה, ומשום זה על שלשה דברים אלו נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחלקת הנר. עד כאן סוד החטה, שמשם חלה, חט"ה הוא סוד של עשרים ושנים אותיות התורה.

הנה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית ערסתיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים. חטה אילנא איהו דאכיל מניה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהי שכינתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מינה חלה, ומקד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע פליל מתרווייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ה"א לכם זרע. (בראשית מז כז). ובגין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהו אטפת שרגא דיליה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה בליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אשה פי תזריע וילדה זכר. (ויקרא יב ב).

איהו שפיכת דמים דאדם, אזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחלקת הנר, עד פאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותריין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (ע"י דברים יח ד) ראשית מעשר דגנך, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגיןה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

ובגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבר בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון פהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית

תקון שבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית מעשר דגנך, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעשרים, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן המוץ והתבן שהם ח"ט, והיא נשארת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות טפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.

אבר בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושפים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, שהיא תהיה נקיה בלי פסולת, ושני עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם פהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שנתנה בארבעים ימים, וזהו תור"ה מ', ובה נעשו הספירות פלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם עשרון עשרון.

תקון שמונה עשר

בראשית, בר"א שי"ת, הם שש דרגות של נבואה, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם